

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar
om ändring av 4 § tulltarifflagen och 2 a § lagen om importavgifter**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Enligt tulltarifflagen och lagen om importavgifter har vissa råvaror och produktionsförmåner som används inom industrin kunnat importeras utan att tull eller importavgift har behövt betalas, om inte detta har ansetts försvåra motsvarande inhemska produktion. Om innehållet i varuförteckningarna har beslutats i riksdagen. Det föreslås att det nuvarande

förfarandet förenklas så, att i tulltarifflagen och lagen om importavgifter tas in endast allmänna stadganden enligt vilka förmåner kan beviljas. Om innehållet i varuförteckningarna bestäms genom finansministeriets beslut. Ändringen föreslås träda i kraft genast när riksdagen har godkänt propositionen.

MOTIVERING

1. Nuläget

Enligt 4 § tulltarifflagen (660/87) och 2 a § lagen om importavgifter (1008/77) är varorna i de förteckningar som utgör bilaga till lagarna då de används för ett industriellt ändamål befriade från tull eller importavgift eller så uppbärs för dem en nedsatt tull eller importavgift. I förteckningarna fastställs närmare varorna och deras användningssyfte. Tullverket kontrollerar genom stickprov att en vara för vilken förmån beviljas verkligen används för det ändamål som nämns i förteckningen.

Ansökningar som gäller tull- och importavgiftsförmåner behandlas i delegationen för tullärenden, som finns i anslutning till tullstyrelsen. I delegationen finns de centrala myndigheterna och intresseorganisationerna representerade. På basis av delegationens utlåtande bereds regeringspropositioner om ändring av förteckningarna över förmåner. Propositionerna har alltid som sådana godkänts i riksdagen. I den nuvarande förteckningen finns sammanlagt över 230 positioner. Tiotals ändringar görs varje år i förteckningarna.

2. Behovet av ändring av lagstiftningen

Det nuvarande förfarandet har visat sig vara relativt osmidigt. Därför har finansministeriet för delegationen för tullärenden lagt fram ett förslag till ändring av det nuvarande förfarandet så, att i tulltarifflagen och lagen om importavgifter endast stadgas om de allmänna grunderna enligt vilka tullar och importavgifter får sänkas eller slopas helt. Förfarandet motsvarar den praxis som med stöd av 6 § (1163/90) lagen om utjämningsskatt tillämpats på varor som lyder under lagen om utjämningsskatt. Enligt nämnda stadgande är råvaror, produktionsförmåner och investeringsvaror som skall användas av industrin befriade från utjämningsskatt, om skattefriheten inte medför olägenhet för den inhemska produktionen. Tullstyrelsen fastställer en förteckning över de varor på vilka den ovan nämnda förmånen tillämpas. Tidigare fattades detta beslut av finansministeriet.

Delegationen för tullärenden förordade förslaget så till vida att finansministeriet skall ges rätt att besluta om förteckningen över tull- och

importavgiftsförmåner och att utlåtande skall inhämtas av delegationen innan en förmån beviljas.

Internationell praxis utgör inget hinder för industriförmånerna, eftersom ett motsvarande system används i många länder.

3. Förslag

Det föreslås att tulltarifflagen och lagen om importavgifter ändras så, att om rätten att bevilja tull- och importavgiftsförmåner stadgas i tulltarifflagen och lagen om importavgifter. Finansministeriet fattar beslut om tull- och importavgiftsförmåner inom de ramar som anges i lagen. Förmånen skall omfatta råvaror, hjälpmaterial, produktionsförnödenheter och investeringsvaror som används i industriell produktion, om samma eller motsvarande vara inte tillverkas i Finland. Motsvarande förmån skall gälla råvaror som omfattas av lagen om importavgifter. En förutsättning för att en förmån skall kunna beviljas är att förmånen inte medför olägenheter för den inhemska produktionen. Finansministeriet skall fatta beslut efter att ha inhämtat utlåtande av delegationen för tullärenden.

När delegationen avger sitt utlåtande skall den fästa uppmärksamhet vid att förmånen kan anses väsentlig med tanke på konkurrenskraften.

4. Propositionens ekonomiska verkningar

Den föreslagna ändringen beräknas inte ha några nämnvärda verkningar på statens inkomster av tullar och importavgifter, eftersom avsikten är att med vissa undantag i finansministeriets beslut ta in samma varor som för närvarande.

5. Ärendets beredning

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med tullstyrelsen.

6. Ikraftträdande

De föreslagna lagarna är avsedda träda i kraft omedelbart efter att riksdagen har godkänt propositionen. Avsikten är att förteckningar över de varor för vilka industriförmån tillämpas tillämpas från början av 1993.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av 4 § tulltarifflagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 4 § tulltarifflagen av den 10 juli 1987 (660/87) som följer:

4 §

Tullen för en vara som används i industriell produktion kan slopas eller sänkas (*industriförmån*), om förmånen kan anses väsentlig med tanke på konkurrenskraften och om industriförmånen inte medför olägenhet för den inhemska produktionen.

Finansministeriet beslutar, efter att ha hört delegationen för tullärenden, om beviljande av industriförmån och fastställer en förteckning över de varor för vilka uppbärs industritull.

Denna lag träder i kraft den
199 .

2.

Lag

om ändring av 2 a § lagen om importavgifter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 a § lagen den 23 december 1977 om importavgifter (1008/77), sådant detta lagrum lyder i lag av den 7 juli 1987 (662/87), som följer:

2 a §

Importavgiften för en vara som används i industriell produktion kan slopas eller sänkas (*industriförmån*), om förmånen kan anses väsentlig med tanke på konkurrenskraften och om industriförmånen inte medför olägenhet för den inhemska produktionen.

Finansministeriet beslutar, efter att ha hört delegationen för tullärenden, om beviljande av industriförmån och fastställer en förteckning över de varor för vilka uppbärs industritull.

Denna lag träder i kraft den
199 .

Helsingfors den 4 december 1992

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Finansminister Iiro Viinanen

1.

Lag**om ändring av 4 § tulltariff lagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 4 § tulltariff lagen av den 10 juli 1987 (660/87) som följer:

Gällande lydelse

4 §

För en vara som används för ett industriellt ändamål som anges i den förteckning över industritullar som utgör bilaga till denna lag kan beviljas en speciell nedsatt tull eller tullfrihet på de villkor som statsrådet fastställer (industritull).

Föreslagen lydelse

4 §

Tullen för en vara som används i industriell produktion kan slopas eller sänkas (industriförmån), om förmånen kan anses väsentlig med tanke på konkurrenskraften och om industriförmånen inte medför olägenhet för den inhemska produktionen.

Finansministeriet beslutar, efter att ha hört delegationen för tullärenden, om beviljande av industriförmån och fastställer en förteckning över de varor för vilka uppbärs industritull.

Denna lag träder i kraft den
199 .

2.

Lag**om ändring av 2 a § lagen om importavgifter**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 a § lagen den 23 december 1977 om importavgifter (1008/77), sådant detta lagrum lyder i lag av den 7 juli 1987 (662/87), som följer:

Gällande lydelse

2 a §

För varor som nämns i den förteckning över industriförmåner vilken utgör bilaga till denna lag och som används för ett i förteckningen angivet industriellt ändamål uppbärs importavgift i enlighet med förteckningen på de villkor som statsrådet fastställer.

Föreslagen lydelse

2 a §

Importavgiften för en vara som används i industriell produktion kan slopas eller sänkas (industriförmån), om förmånen kan anses väsentlig med tanke på konkurrenskraften och industriförmånen inte medför olägenhet för den inhemska produktionen.

Finansministeriet beslutar, efter att ha hört delegationen för tullärenden, om beviljande av industriförmån och fastställer en förteckning över de varor för vilka uppbärs industritull.

Denna lag träder i kraft den
199 .